

Sygn. akt IV KZ 17/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 10 kwietnia 2013 r.

w sprawie P. D.,

w przedmiocie zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 lutego 2013 r., sygn. akt II AKo [...] o nieuwzględnieniu wniosku

o zwolnienie z opłaty od wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

**zmienić zaskarżone postanowienie i zwolnić skazanego P. D.
od obowiązku uiszczenia opłaty.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 lutego 2013 r., II AKo [...] Sąd Apelacyjny w [...] nie uwzględnił wniosku P. D. o zwolnienie z opłaty od wniosku o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 28 października 2012 r. Odmowę uzasadniono tym, że skazany posiada stałe źródło dochodów, a nadto korzysta z pomocy MOPS, ma więc możliwość poczynienia na poczet opłaty stosownych oszczędności. Postanowienie to zaskarżył obrońca skazanego podnosząc, że dochody skazanego z trudem wystarczają na bieżące utrzymanie, a nadto na skazanym ciąży obowiązek alimentacyjny względem syna.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Najwyższego wykazane przez skazanego stałe przychody, nawet uzupełniane przez środki pochodzące z pomocy społecznej lub od rodziny, nie pozwalają skazanemu na uiszczenie opłaty od wniosku o wznowienie bez uszczerbku na utrzymaniu skazanego bądź na należyтым wywiązywaniu się z obowiązku łożenia na utrzymanie syna. Nie można zgodzić się też z argumentacją Sądu Apelacyjnego, że skazany ma możliwość poczynienia stosownych oszczędności w swym majątku. Skoro organy pomocy społecznej uznają, że sytuacja majątkowa skazanego uzasadnia udzielenie mu pomocy, nie można sensownie argumentować, że środki te pozwalają na poczynienie jakichkolwiek oszczędności.

Na marginesie należy zwrócić uwagę, że także pochodzący od obrońcy wniosek o wznowienie postępowania zawiera wniosek o zwolnienie z opłaty, który to wniosek nie został przez Sąd Apelacyjny rozpoznany. Chociaż okoliczność ta traci na znaczeniu, wobec niniejszego rozstrzygnięcia, niemniej należy zwrócić Sądowi Apelacyjnemu uwagę na konieczność nadawania czynnościom stron procesowych przewidzianego przepisami biegu.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.